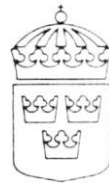


# Motion till riksdagen

## 1989/90:Bo16

av Ulf Melin och Anders G Högmark (m)

med anledning av prop. 1988/89:154 om en  
ny regional statlig förvaltning



Mot.  
1989/90  
Bo16-21

Fiskenämnderna och fiskerikonsulenterna har med nuvarande bestämmelser ansvaret för statens politik på regional nivå när det gäller vården av fiskevatten, yrkesfiske, fritidsfiske (sportfiske) och vattenbruk. Detta ansvar omfattar 3 500 yrkesfiskare och fiskeföretag, 2 500 fiskevårdsorganisationer, 2 000 vattenbruksföretag samt drygt 2 miljoner sportfiskare, varav ca 1 miljon är mycket aktiva. En liten del av nämndernas verksamhet berör yrkesfiskefrågor. Antalet sådana är bara drygt 5 procent. I propositionen framförs att om det i den framtida fiskeadministrationen finns en länsanknytning skall den nya länsstyrelsen svara för denna verksamhet.

Jordbruksdepartementet tillsatte i december 1988 en utredning med uppdrag att se över prisregleringen på fisk och den statliga fiskeadministrationen inklusive fiskenämnderna. I direktiven angavs bl.a. att utredningen skulle beakta de överväganden, som gjordes av kommittén, "en samordnad länsförvaltning" (SOU 1988:5 och 6). Kommittén föreslog att fiskenämndernas nuvarande verksamhet i framtiden skall inordnas i de nya länsstyrelserna. Det anser vi vara ett bra förslag eftersom fiskefrågorna utgör en viktig faktor för de flesta läns utveckling. Fisket har dessutom en rad olika kopplingar till verksamheter, som länsstyrelserna, andra statliga länsmyndigheter och kommuner nu har ansvar för. 1989 års fiskeriutredning föreslår däremot i sitt betänkande "Fiskprisregleringen och fiskeridadministrationen" (SOU 1989:56) bl.a. att samtliga länsfiskenämnder skall avvecklas från den 1 juli 1990, ett år innan de nya länsstyrelserna beräknas starta sin verksamhet. Staten bör, anses det, inte ha något ansvar för utveckling av sportfiske, fiskevård, information och rådgivning utan detta är enligt utredningen en kommunal angelägenhet. Förslaget är dåligt på grund av att det föreligger en stor risk, att ett mödosamt uppbyggt fiskevårdande arbete i länen slås sönder.

Vården och nyttjandet av fiskevatten förutsätter en planering, som ingår i övrig samhällsplanering av naturresurserna. På länsnivå samordnas de övergripande centrala bedömningarna med de regionala och lokala intressena, vilket är nödvändigt, särskilt med tanke på fiskevården, som utgör själva grunden för att kunna bevara fiskbestånden och utveckla fiske både som näring och fritidssysselsättning. Det behövs en regional instans för samråd, när man bildar fiskevårdsområden. Dessa är en förutsättning för att fiskevårdssåtgärderna typ kalkning, stödsättningar och introduktion av nya fisksorter etc. skall kunna ske.

Fiskerinämden har hand om tillståndsgivning och samråd vid iordningställande av s.k. "put and take"-sjöar. Det är viktigt att kompetensen bibehålls därför att på den regionala nivån finns den biologiska helhetsbild, som är nödvändig. Man biträder också med råd och anvisningar vid ekologiska undersökningar både i sjöar och strömmande vatten.

När ideellt arbetande sportfiskeklubbar vill göra restaureringar av strömvatten för inplantering av lämpliga fisksorter krävs det expertis, som har en god kännedom om länets vattenmiljöer. Fiskerikonsulenten har genom sina många kontakter i länet möjlighet att ge tips om vem eller vilka, som arbetar med liknande projekt. Via denna typ av kontakter fås många värdefulla råd, som för verksamheten framåt.

Sportfisket är en ständigt ökande verksamhet. Många familjer ser möjligheten att tillsammans vistas i naturen och bedriva fiske. Trycket på våra fiskevatten ökar år från år. Ett aktivt fiskevårdsarbete från fiskevårdsområden och ideella sportfiskeföreningar bidrar till att fler människor får del av attraktiva och välskötta vatten. En förutsättning för att detta arbete skall kunna fortsätta och vidareutvecklas är att tillgång på expertis finns. Denna kunskap finns i dag hos länens fiskerikonsulenter. En överföring av beslut och arbetsuppgifter av regional karaktär från den länsanknutna organisationen till fiskeristyrelsen skulle enligt vår mening medföra en onödig centralisering av verksamheten och att staten avhänder sig den regionala kompetensen i fiskefrågor. Denna avveckling kan bli ett dråpslag mot de många människor, som i dag arbetar med fiskevård.

Vid handläggningen av fiskefrågor i de stora sjöarna, däribland Vättern, måste de nya länsstyrelserna fatta de formella besluten inom sina respektive gränser. En länsstyrelse vid varje sjö av detta slag bör emellertid få ansvaret för samordnande av gemensamma insatser. Fiskerinämden i Jönköpings län har sedan 20 år tillbaka ansvarat för samtliga fiskefrågor i Vättern och det är därför naturligt att länsstyrelsen i Jönköpings län får den samordnande rollen i denna sjö. På samma sätt vore det rimligt och ändamålsenligt om motsvarande samlade ansvar för sjön Bolmen, en av Sveriges till ytan tio största sjöar, tillkom länsstyrelsen i Kronobergs län. Ett växande yrkesfiske och omfattande fritidsfiske i denna sjö är ett starkt motiv för detta samlade regionala ansvar.

## Hemställan

Med hänvisning till det anförda hemställs

1. att riksdagen som sin mening ger regeringen till känna att regionala fiskefrågor även fortsättningsvis bör handläggas på länsnivå,
2. att riksdagen som sin mening ger regeringen till känna att fiskerinämderna bör inordnas i de nya länsstyrelserna från den 1 juli 1991,
3. att riksdagen som sin mening ger regeringen till känna att länssty-

relserna i Jönköpings och Kronobergs län bör få ansvaret för samordnande uppgifter vad gäller fiske i Vättern respektive Bolmen.

Mot. 1989/90  
Bo16

Stockholm den 4 oktober 1989

*Ulf Melin (m)*

*Anders G Högmark (m)*